

Kommunene og vannvernet

Av sjeffingeniør Erling Corneliussen,
Norske Kommuners Sentralforbund

Norske Kommuners Sentralforbund ble stiftet i 1972 som en videreføring og samling av Norges Byforbund, Norges Herredsforbund og en rekke andre kommunale særforbund.

Målsettingen var at alle aktiviteter som foregår innenfor det kommunale plan skulle ses under felles synsvinkel. De enkelte fagsektorens og pressgruppers interesser skulle samordnes og balanseres ut i en felles prioritering og integreres i helhetssynet.

Norsk Kommunalteknisk Forening ble omorganisert fra å være en kooperativ kommunal institusjonsforening til en personforening for yrkesaktive kommunalteknikere, og NKF's sekretariat ble overført til Sentralforbundet.

Innenfor det kommunaltekniske virkefelt har Sentralforbundet en rekke fagkomitéer for brann, bygning, regulering, vann og kloakk, oppmåling m. v.

Disse fagkomitéer skal følge utviklingen innenlands og utenlands. Hvert av fagområdene skal korrespondere med en hovedpartner som Sentralforbundet ønsker særlig nært samarbeid med. Som utenlandsk kontakt er International Water Works Association blitt valgt. Innenlands er Norsk Forening for Vassdragspleie og Vann-

hygiene utpekt som Sentralforbundets viktigste samarbeidsorgan innenfor vann- og kloakkområdet.

Når det gjelder forurensning generelt, står vel Norge blant de få land i verden som ennå har en rest av natur tilbake. Men forurensning er etter hvert blitt et globalt problem som med en sterkt aksellererende virkning også har nådd vårt land.

Vår holdning var defensiv og passiv inntil Norsk Forening for Vassdragspleie og Vannhygiene ble stiftet i 1964 som en vekker.

Ved aktiv påvirkning har NFVV i disse 10 år bidratt til å bygge opp en motivasjon som har medført opprettelse av et statlig Miljøverndepartement og en mentalitetsforandring ute i kommunene. Forurensning eller rettere sagt kampen mot forurensning er på vei til å bli «pop» i dag. Begrep som «økologi» er et fremmedord som er blitt allemannseie for politikere i stat og kommuner.

Vi er i dag inne i en omprioritering av verdier — nullvekstteorien lanseres. Den industrielle utvikling kan kjøpes for dyrt. Vi forbruker natur som ødelegges for alltid.

De første 10 år har bevist foreningens berettigelse og livskraft. I de neste 10 år må nye oppgaver tas opp.

Det synes nærliggende at foreningen også bør omfatte vern mot luftforurensning og miljøvern i bredere forstand.

Foreningen bør i sterkere grad trekke forskerne ut av sine lønnskammere og popularisere deres resultater. Kanskje bør det opprettes et jubileumsfond for prisbelønninger til journalister og praktikere som har utført en effektiv innsats.

Blant de oppgaver innenfor vann- og vassdragsforvaltning som vi må løse i nær fremtid vil jeg særlig trekke frem:

1. Klassifisering og kartlegging av våre vassdrag. Hvilke deler av disse skal industrien få til disposisjon forholdsvis restriksjonsløst. Hvilke deler av vassdragene skal rendyrkes, bevares eller bringes tilbake til deres jomfruelige tilstand.
2. Utvikling av et alternativ til vannklosettet. Vannklosettet som i forrige generasjon ble ansett som et hygienisk fremskritt er i dag blitt en forbannelse som vi ennå ikke har klart å nøytralisere gjennom effektive renselanlegg.
3. Arbeider vi i Norge med skylapper foran øynene når det gjelder vannrensning? Kan vi fortsatt drikke vann «naturell» eller må vi bygge kjemiske «vannfabrikker»?
4. Benefit/cost-problemet må analyseres i samfunnsmessig sammenheng. Under små forhold blir det i dag bygget vannverk til en fantastisk billig pris. Er det riktig å redusere hygieniske og tekniske krav for å slippe vassåket? I urbaniserte områder investeres millionbeløp til renselanlegg. Har kommunene råd til dette hvis de dermed må gi avkall på andre samfunnviktige oppgaver innenfor skole-, sosial-, helse- og kulturpolitikk m. v?